

(15) Od treh brator kro per tudie služil

Tenkert je hui jen uocē, ko je jenu tri sine, zdej kro
 quor zrasit jem je reku: Dejte si slozhe jekhat po svet, ie si
 kaj zarabzite, sej vidte de doma nimamo irujga kar zarabzimo.
 Sou je ta narstari po svet, gre po an pot, ga sveia jen gospod.
 Mladenci kam si se na rajzo podau? mladenci mo odgovori: Jes
 grem po svet sluzhe jekhat, gospod mo veie: Grei h mien vsluzi,
 ho de kor duse obreivov? on je reku: Zakaj ne za dober lon. Delou
 ga je ta gospod na svoj dom, kjer je hui ta gospod doma kolker ga per
 pele do doma noen mo je dau duse cez ie jih je obreivov, iucher je
 delou tam, de je menil firkele leta in zdej je reku: Gospod, prosem
 za svoj lon! kar sem zdej zarabzu uteh triek mesekh, ie hi solin, de
 hi potlej kar damu sou! Gospod prav: Doud se tri firkele leta, de
 hor an let, jazti kom tak ton dan de hor ti zupricien zujim. No,
 ga je pa pregovoru, de je hui se tri firkele leta tolk cajta de je llo
 an let. Zdej kro je let mniv, ga prosi mladenci spet za lon kar sem za
 sluzu. Gospod mo je placov, in dau mo za lon ano tako mize, de kader
 je ota je reku: Miza rih tej se, kar moze sere pozeli za pit in za
 jest! Vre se je zgodil, vre je llo quor na miz. On gre sto mize
 zdej preko svojim dom, noč ga je vorka gre v ano ostarijo, tam pros
 zgerperge no so mo riekt: le ustan! Vre je hui tam, se urede dvel
 za mize in upraia ga kelnarca: Haj zarabzajo? mladenci odgovori:
 list nei ne nuam, se za ni traba nei ne vusant, hote mel per
 pa deli moqu jest dat. Zdej uzame svojo mize pred sebe no je rihke
 Miza rihkej se, kar mozej sere pozeli za pit in za jest! Vre se llo
 na miz kar je hui pozeli, vri no mel duost za pit in za jest; kose
 napizejo in na sejo so ili spat. Zdej je sta gospodina in je spre
 menla mize ko je glich tako mela kolker je bla tega mladencia, kar je
 jim zveier ustal cez veierjo je na to mize zduela, in je vre tako tiko
 naredila de no hie in unih ni sou. Drug dan ko ustanajo, mladenci upa
 me svojo mize pada se dol naprej de pride damu, doma vro zlahko
 povabi vkon, se mo je toki duobez zdel kje tako mize zarabzu; zdej
 pride vra zlahko vkon kjer so nist de bojo duobre vole in potam veie
 mladenci: Miza na rihkej se, kar mozej sere pozeli za pit in za jest!
 Vrei ni blo. V drug tako izgovori, in utroke se radjere na no: Miza
 rihkej se kar mozej sere pozeli za pit in za jest! Miza se ni ota na
 rihkat, zlahka ga je zavela za nosca met kjer no vid de sto mi
 zo nei ne ho, de se na rihkala na ho. Zalosten je hui, ce let je za jo
 zluza, pa vaner mo ne nuca nei, jeza ga zgrab, varize tisto mize
 ta za vrata, ie se je razletela, sta je zlahka usala na svoj dom, in so se
 menl kot jih je naimerov, le u kar vei ne obizejmo lahik lungov
 deli nar za nosca mel. Zdej je reku ta sredni fant: Pojdem pa
 jaz sluzt, lom vidu ce bojo tudi miene tok naimeral, rihkati gre
 zdej iz doma po jen pot in sveia ga an gospod in ga prava: Mla
 denci kam grei? on odgovori: Jes grem slozhe jekhat. Gospod prav
 pejd h mien sluzt de hor duse obreivov? mladenci prav: Zakaj ne za
 dober lon, ce se zmenua i in zdej sta sta vkon no tar kolker je
 hi ta gospod do ma, ga per pele do tistih dai de jih je obreivov, hui je

poou leta per jem, no zdej ga je proroc za svoj lon kar
sem zaslužu, in gospod ga pror. deli še pou leta hin per jem
je djan: tjehe na bo greud, ti hom dau takšen lon de ga hor veieu
No let mine ga spet prosu za lon pa mo je dau jenga kvozla
ko mo je mogu ricit: Meri, meri, dnarje seri! Kokerino
porodo mo je povstan, uraba je lla povna dnarjev. Tlej gre preko do
mu, na poti ga je noč obila, gre vjeno ostarije prvo za jerpunge
no mo veiejo ustet cez noč. Kelnarca ga vprasa kaj zasafaj za veerjo.
Naprav nolhel no drag koker ces, in tlej no jo napravul tako de je uelala
dve sto goldinarjev. On ni jemu dnarja tolk gre not ustalo in kvozla
vimer pele in mo veie: Meri, meri, dnarje seri." napovnu mo jih
je an klatuti, plaia tistih dve sto goldinarjev in pela kvozla nezaj vta
to in ga penvue in gre nezaj vimer, se ubrzi na svojo postu in za
spi. Ponvoc je ila gospodina v italo premejala mo je kvozla in gre
nezaj svojo ames, no leze duol no zaspi. Tzjutrej lise van nardi, urta
nejo mo napravajo frustek, ko se napravul kva plaia no gre not ustalo
uzame svojga kvozla no ga zjene damu, ko ga damu perzjene pokli
ce zlahko ukop: Pridite hote videli kaj sem jas zaslužu to let van
hom razienkou dnarja duost nirem tako koker je moj brat. V tistem
pride zlahka ukop, on perspela svojga kvozla v hro no mo veie: Me
ri, meri, dnarje seri! kvozu ni stu dnarjev rat; mo vidrug in na
tuvi se vtreke veie: Meri, meri, dnarje seri! Pa jeh ni otu zlah
ta ga je zaciela za noreca met' koker ta naruga jezga ga je perjela,
zagrab jeno rehero matne kvozla poglao de je tej padu; vse no ga za
nureca mel de ni nei zaslužu dnarja kjenega kvozla. V tistem je re
ku ta mlaji: Tlej hom pa jas sou duzt, hom vidu al' hom kej zaslu
žu al' nei? Uzame nekej granta, no se pada na rajžo, gre pojen
cet not ga je veiev an gospod in prasa ga: Mladeni kam pojces?
mladeni mo odgovori: Mas anem, možko ser kat. koruod
Beji ti konan hor dase obreivov! Je reku mladeni: Zakajne za do
her lon, ce se zmenua, zdej ga pela gospod do tistih dur, de je za
iev jeh obreivat; hin je per jem tri ferkelu leta, no zdej ga prasa
za lon de hi sou damu, gospod ga pa se pror. hod se an firkelu
leta per njen jert ti hom dau doher lon do hor zupriedien iz
jim. Bin je tirt ferkelz leta per jem de je menil an let, tlej
ga prasa gospod: Kaj ces inet zdej za jen lon ko ni hin an let
per njen? on odgovori: Mas hi naj rej an tak ku deli reku:
Kie lite! deli ure polev; zdej mo gospod da no gre naravnart
preke svojim dom, pride, ko ga je noč obila, na jehbirzaur, vovd
pror. za jerpunge, no so motudi neikel ustet, no je ustou, tist hi
varze noter pod klon, in ga prasa lirt zekoga mo je tirt kie al
hor sou darue razpizat, al' koga hor delou? mladeni mo odgovori:
Vi ne smete vedit za koga je. Parila je Kelnarca pred jega ga
prasa kaj zasafa za veerjo, on ji odgovori: Mas mate kaj tajga
in dal so mo za veerjo tud nekej pit in potlej so iti spat, ko
lezejo duol in porpijo tista gospodina je pa ila tirt kie obreivat, no
ogleidnat kakšen de je kie je za ceu touit jo, de je an mej henzi
va ustala, upit je zaciela de se je ta mladeni zluudu in prau:
Kie holt! rkar vec ne li pred de ho treha! V tistem je kie
nehov touit, in komej je gospodina svojo postu zlejzla de je no
tlej zasfala. Tzjutrej ko ustarejo je reku mladeni: Vi gospodina
ko ste tako itekliv, vse site staknit quisen ste ni mojm bratam nuro
in kvozla pretavnal, zdej pa aktejte de mi precej poveste, ce ne

58

var ho, kic moj potev! Zdej je gospodina silo serdita postala, in
je začela tak misliti, da sem jaz kakha golfica. Mladeni prav, nei
se ne kregajte zmenoj, sej vete, da se var ne hojim, ce mi zlega
ne date hom na rekaj, ki lute! Kic je začev tovit, po je tok, da
je an mejhen žino pustu; per nje sta mo je gospodina mirzo
nezaj in tudi kvozla mo je nepelata. Reku je: Mirza na rik tej re!
So se hom najedu! Mirza se je narik tala, da se je najedu. Mo
zdej je rekha kvozla: Meri, meri, dnasje seri! In jih je tudi
na slov, placa kar je hin dovžan, no se poda naprej stem trem
retini, gre tok djelej, da pride samu in zdej po vabi vro zlah
to v kop in ji je rekha: No hote mišl kaj sem jaz zarlužu v jen
mo let, noljena zlah ta ni etla pridti, kjer so mišl, da jih tok
plaha kista juh unedua, pa jeh je vander sprao v kop shudo
mijo. V tistem ko so bli vri dvojne vole v kop in je rekha: Mirza
rik tej se kar moj serce pazeli, in Meri, meri, dnasje seri! Zdej
sta brata vidla, da ma tiste reč, ko sta juh ona dvarlužla, sta
ga pa začela prost del jemate rečij nezaj dan, ko sta juh endua
leš ko zarlužla! Je rekha: Mo hi juh jaz ne jemu hi juh verva tudi ne
imela; zdej ga je zlah ta začela spratovat zakaj ma tist kic, in on je
odgo voru, da ne sme ponudat, kic lute! Kic je začev tovit, no
so ga začel vri prost, da nej ne ha hit, in on je rekha: Kic nekej
hit! V tistem je rekha, in zdej so slov dvojne vole bli v kop, kjer
je tolk sreien hin, da je take rečij zarlužu. Zlah ta je šla vžak na
svoj dom, tat terje hrati voče in met, so del čara v kop živel.
Vglavo je padel tem starimu hratu, spet je slov po svet službe
jerkat, gre po an pot ga sreia jen gospod in prava ga: Mladeni
kam greš? On mo odgovori: Grem službe jerkat, gospod mo re,
če: stl greš h meni? Je hor lukue smetov? on je rekha: Zakaj ne
za doher lon. Gospod ga vpraša: Stl znesi hrati? — Dvoher, mo mlada
da čez in mo je rekha: Hi jih smetaj poplatnicah, ne poplatelnih!
Bin je ta fant tam de je lukue smetov fir keli leta, puolej ga pros
za lon, ce sem kej zarlužu, gospod mo odgovori: Šad se tri per kolie leta
per njejen, da hor an let, jaz ti hom doher lon dan, hin je so per jem
tiste tri per kolie leta, da je hin an let. Zdej ko let mine ga zupet
pro za lon in gospod mo je rekha: Drujga t namorem dati koker
te smeti kar si jeh dovol zlukue na medu! Mladeni je hin za
lostem in si je misla jaz sem an hoz sromak, zverem namet, imo
mi hojo te smeti? On jih uoglih v arzet poljere ko na tat svet
pride so sami zlat gretal, pride samu h svojim bratom in jih
prava kot jemagre doma, ta mlaji mo odgovori: Proo dvoher! Ne
stareji pa: Njen pa se hōlj k nam povne varžete zlatu. Naj ti
hojo muel ti zlati ko jih hor hmal zapravl, vander so muoje tri
jem kar si mi no hrib; no nam kvozla mo reiem: Meri, meri, dnas
nje seri! in nam tak kic se reiem kic lute, pa tudi hi je. Ntem se
ta sredni hrati uglas tok zdej sem jaz nar hōlj hoz, in zato pojdem
posvet, da hom kej zarlužu; podau se je na rajžo, sou je popot
sreia ga an gospod in ga vpraša: Mladeni kam greš? mo adgo
vorij: Grem službe jerkat. — Greš leh ka h meni v službo. — Zakaj
ne za doher lon. Prava ga gospod, ce greš hrati. On odgovori dvo
her. Zdej ga zela pred svoje lukue, no mo jeh je rekha smetaj
po platalcih, hin je an let per jem ko let mine pa prav mladeni.
Pomenua se za svoj lon. Gospod je rekha: Jaz ti drujga nimam dat
koker te smeti. Mladeni jih naljere v varžete in ko pride na ta
svet so zlati gretal, ko pride samu prav svojim bratom! Zdej

sem pa tudi jaz nekaj zaslužu, da bom jemu kakó pomol. Tudi prav
ta mlej. Tudi hom pa se jaz sou sluit, popolka svoj quont ukop in se po
da na rajžo, gre potitem pot in ga sreca tist gospod in ga prasa: Mladeni
kam greš? on mo odgovori: Gest grem službe jerskat. Gospod ga prasa: Kva
kej brati? Prav: Jaz se se in kol nirem uiv kó kó lom quov pirat in
brat, gospod mo odgovori: Sajga t se jaz zdav nej rad, del muoje lukka
ce vmetov. No, zdej ga pela iz raloj in ko priveta na lom mo reu No
mo pokaje lukkae: No ti moret te lukkae rajn van der zet! In
je sou gospod svoj pot, on je pa lukkae ometov prou pro ear, no se
je coprat uiv, on let je hin per tem gospod, de se je dvober coprat
na uiv, in zdej prou gospoda za svoj lom, gospod mo odgovori: Jaz ti
ne morem holga lona dat, na her si teh smeti! Nabrav in na toju
se jih je poun vkol rjehe, ko na tat suet pride so toki terti rlati
gratal de jeh ni moqu del njest naprej, volin si je jenga far
mana de ga je pjetov na regov som in pa tudi zlate, ko se damu
per pola, no je rekú svojim bratom: Jaz sem nar hel sreien korner
se polam, sem nar veí zaslužu, Tudi sueta pred se poklicé in uoé
ga prasa: Kaj hi te mój sin rad? sin odgovori: Jaz hom sou not ustalo
not bom konj grator, in potlej me izente na rejn koker me hote
sacal tako me hote predal, pa uizde ne smete zrauen predat, dru
gai sem jar nerreien; Kjer ho pariu tist gospod njene kopuat koker
sem služu per jem, za to, koker me hote sacal za toki me hote pra
dal! Drihtik zdej kje hin rejn quov je uoé tega kuonja na rejn,
kopuov je ročen duost jemu, ko je hin konj neizreieno lep, pa van
der kjer je jemu pre velko ceno iter sto goldinarjev, Tudi je pariu tist
gospod kopuat ga in v prasa gospodarja kolk sacujete kuonja? Iter
sto goldinarjev? Gospod mo jih na steje in je kuonja uzev. Driht prav:
Uizde ne dam, mam se glih anga tajga kuonja not ustal de mo je
ta uizde prou, Pa gospod je rekú: Jaz uizde ne pustim, dam se
rej iter sto goldinarjev za jo, in mo jih je naršev, Tudi je pelou gos
pod kuonja k kuoniu, in mo jih je naršev, de
hodo per kolen van pogledal, Tam okol so pa otroe lelat in an nep
je groko potegnil po kuonju in ga pohozel: Ji logi konj kolk hor
ti tarpu, ko hor take zelle jemu not v novo zebite de kolen hojo je
hel na kolen van pogledal! Ntitem je iz kuonja an gril ceti zle
tú; gospod je noter per kovei marele vina piv, ko je zagledov tega
grilicka de je van iz kuonja zleta, gospod je pa grator an vdan
in je zletu za jim, ki je mislu de ga ho volin; grilick je zletu
not ez an volken han frajl ko je strikala per volken in ji je
rekú: Dej me hari v foglovz, pariu me ho en gospod kopuat,
pa me ne smeí predat duost, rei, de juter me hor! Sala ga je
not v foglovz, in precej gospod noter vimer pride in v prasa de
preda tía in je rekú: Duost ne juter, Tudi gre gospod fort in
tei je grator zavher pant, zdej je govora iz to frajlo, de juter
obdevetih me pride ta gospod kopuat, pa me ne smeí predat za
noljene dnanje, potitem ho mislu me gospod kar v foglovz uzet
pa ti ne smeí pustit, kar za foglovz prim, lom parstan grator
in lom skivoiu tjei quov na parst, in ti moret met an rjekar
prosa per prav leniga, ga zagrab, v prišo in varz dovol na hof
de ga hojo kó kú zohale, in tist gospod ho grator petelin in ho tudi
tist proro zohou; tedej hom iz parsta skivoiu not v praso, in se
hom zameior in lom lesica grator, lom zagraba petelina za glavo
in ga lom federlov, Dnug dan obdevetih pride gospod tía kopo
vat, pa frajla ga ni otla predat, on ga je otu kar so sil uret, fraj
la prime za foglovz, parstan je quov na parst koi, no uzame tist
rjekar prosa ga njere dovol na hof ga uruje tej, parstan se je zme
sou not v praso, gospod je petelin grator, ko je zavov proro zohat, par
stan je grator lesica, zagraba je petelina in ga je federhala, in hin je
reien ta pón, No je so damu k svoj mo uet, so dvober zuel doma
me ga duost so imeé, kti so toki zmererj ukop de jeh je razloika smot.